

Občasník Základnej školy v Selci

Ročník X

Číslo 1

Január 2024

Selecký kamarát

Milí čitatelia,

prichádzame k Vám s novým číslom časopisu Seleckého kamaráta, ktorý vychádza po takmer desiatich rokoch. Nájdete v ňom novinky zo školského prostredia, ale aj nové literárne tvorby. Vymysleli sme aj rôzne aktivity na rozmyšľanie, tak dúfame, že sa s nami aj zabavíte.

Obsah

Začiatok školského roka	3
Zachránili sme Micku	4
Vyfarbovačka	4
Posedenie so starými rodičmi	5
Plavecký výcvik	5
Vtipy	6
Literárne dielka	7
Osemsmerovka	11
Tajnička	12
Online stretnutie s jazykovedcom	13
Maľované čítanie	14

Šéfredaktor

Eliška Punová

Redaktori

Zuzka Gombošová
Ela Kurt
Samko Chromý
Markétka Hájková
Danko Miškech
Kira Romanchuk
Laura Hazuchová
Ela Gajdošíková
Simonka Miškechová
Amálka Svatíková
Leuška Koprivňanská
Maťka Hudáková

Ilustrátori:

Ema Mozníková a ostatní
redaktori

Foto:

archív školy

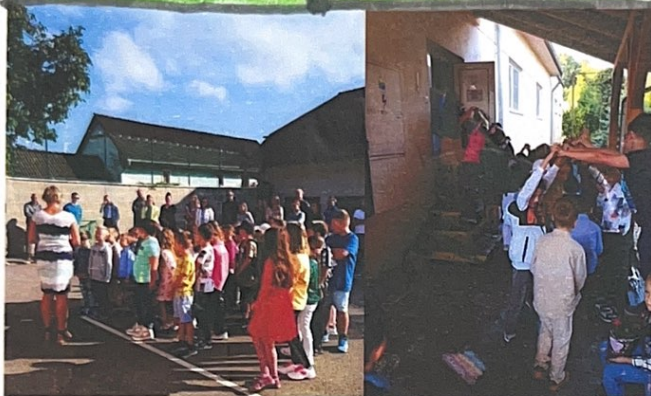
Ďalšie číslo plánujeme vydať v júni. Tešíme sa na nové zážitky.

Občasník vydáva:

ZŠ s MŠ Selec

913 36, Selec, 183

Začiatok školského roka

Stojíme tu bohatí o ďalšie leto,
september už letí svetom,
radosťou detských hlások zvoní dedina,
pre všetky šťastné deti škola začína.

Vraciame sa od mora a z krásnych hôr,
okrášliť tento náš školský dvor,
opäť máme šancu obohatiť vedomosti,
každý deň získame nové skúsenosti.

Vtáčiky spievajú nové piesne,
aj prváčik si do školy tašku nesie,
tešíme sa na našich malých kamarátov,
ktorých priviedla dnes mama a táto.

Škola je chuť disciplíny, smiechu a radosti,
poznatkov dopraje nám v hojnosti,
v škole je dobre a prázdniny prídu zas,
najkrajšie spomienky sú ukryté v nás.

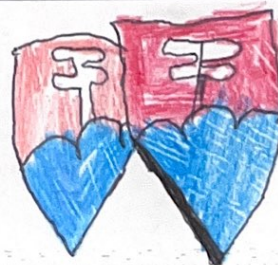
p. uč. Aneta Reháková

Opäť začal september a išli sme do školy. Keď sme prišli na dvor uvideli sme naše pani učiteľky, ale aj našu novú pani učiteľku Anetku. Pani riaditeľka sa nám prihovorila a zavolała prvákov, aby sa zapísali do Pamätnej knihy Selca. Dostali aj darček. Ako aj rok predtým, vypočuli sme si slovenskú hymnu. Naša spolužiačka Markétka zarecitovala báseň, ktorú pre nás napísala p. uč. Anetka. Následne sme išli do triedy. Prváčikom sme spravili zlatú bránu a oni prešli popod nás. S úsmevom sme odišli po prvom dni domov.

Ela Gajdošíková, 2. ročník

Selecký kamarát č. 1/2023-2024

Zachránili sme Micku

Jedného dňa išla pani učiteľka Anetka do školy a išlo za ňou jedno malé mačiatko. Volalo sa Micka. Dali sme ju do pelecha v škole, ktorý sme jej vytvorili z koša a deky. Potom sme sa s ňou hrali. V ten deň bolo rodičovské združenie a pani učiteľka sa pýtala, či si ju niekto nechce zobrať. Viacero ľudí jej povedalo, že by si Micku zobrali. Nakoniec si ju zobrala jedna pani z Chocholnej. Za Mickou nám bolo veľmi smutno. Ale boli sme šťastní, že má nový, dobrý domov.

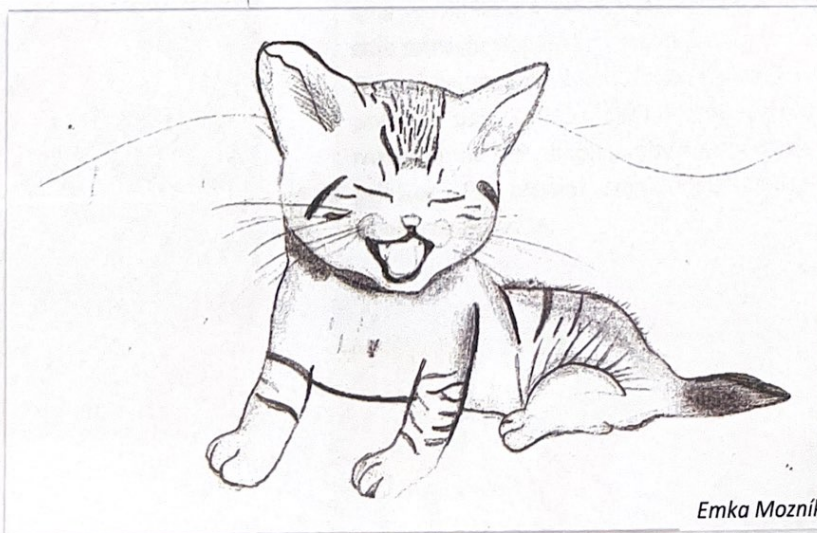
Amália Svatíková, 2. ročník

Bolo raz jedno mačiatko a volalo sa Micka. Raz išla pani učiteľka do školy a stretla malé mačiatko. Potom ho zobrala do školy. Prišli žiaci a pani učiteľka ho dala do košíka s dekou. Žiaci mali hodinu a dala ho do triedy. V triede zaspalo. Bolo veľmi krásne, čiernobiele. V ten deň sme zistili, že malo ešte rodinu a krmila ich mama. Bolo tam aj ďalšie mačiatko, ale to sme nezískali. Išli sme zase do školy. Pani učiteľka dala fotku tej malej peknej mačičky na internet. Prišla jedna teta preň. Bolo nám za ním všetkým veľmi smutno.

Simonka Miškechová, 2.ročník

Vyfarbovačka

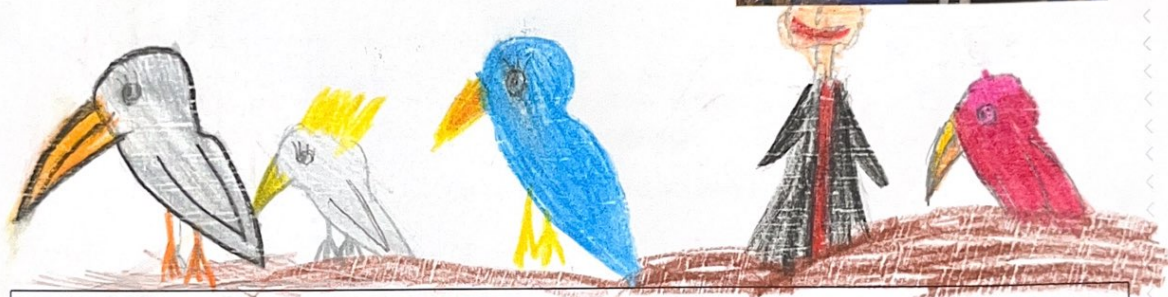

Emka Mozníková, 4. ročník

Posedenie so starými rodičmi

Dňa 9. 10.2023 sa konalo posedenie so starými rodičmi. Pani riaditeľka ako program objednala výstavu papagájov a pozvala starých rodičov. Papagáje boli rozložené v telocvični, kde sme sa mohli zúčastniť prednášky a mohli sme si chytiť papagája. Najviac ma zaujal papagáj SAMI. Mal 23 rokov. Vedel tancovať a spievať. Veľmi zaujímavá bola aj BARBIE, ktorá sa radí medzi najbojovnejšie papagáje. Papagáj TEREZA sa rada predvádzala. Všetky papagáje vedeli povedať ahoj. To je pekné, keď vedia pozdraviť. Niektoré mali hodnotu až 15 000 eur. Popri exkurzii sme so starými rodičmi vyrezávali tekvice.

Samko Chromý, 4. ročník

Plavecký výcvik

Bol utorok. Išli sme do školy, tešili sme sa. Prišiel po nás autobus, ktorý nás odviezol do Trenčína k plavárni. Keď sme vystúpili z autobusu, tak sme išli rovno do šatní, kde sme sa nachystali do bazéna. Pri bazéne nás čakali dvaja tréneri. Jeden bol tréner a druhá bola trénerka. Učili nás potápať pod vodou, dýchať pod vodou. Boli sme rozdelení na dve skupiny, aby sme mali pre seba väčší priestor. Po plávaní sme dostali výbornú desiatu z pekárne Dobrota.

Ela Kurt, 4. ročník

Vtipy

Babička hovorí neposlušnej vnučke, keď budeš zlá, zožerie ťa vlk. Tak ako červenú čiapočku. No babi, ty ale nezabúdaj, koho zjedol skôr!

Vyhľadala Kira Romanchuk, 3. ročník

Bavia sa Nemeč, Čech a Slováč. Nemeč povie: „My máme toľko tankov, že by sme Vás všetkých rozdrtili.“ Čech hovorí: „Ha, my máme toľko vojakov, že by sme Vás všetkých porazili.“ A Slováč hovorí: „Ha, my máme toľko cigánov, žeby Vám všetko pobrali.“

Vyhľadala Eliška Punová, 4. ročník

Príde žena na políciu a hovorí: „Pán policajt zabila som kohúta.“ Policajt hovorí: „No dobre, vaše meno, prosím.“ Ona hovorí: „Kohútová.“

Vyhľadala Eliška Punová, 4. ročník

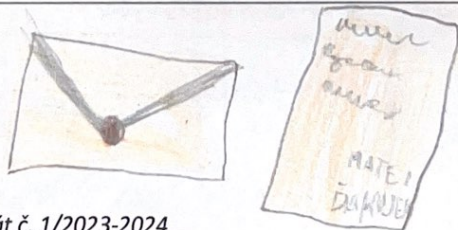

Idú dve blchy z kina a tá jedna hovorí druhej: „Čakám na taxík.“ A pýta sa jej: „Kde si zobrala peniaze?“ Ona povie: „Načo sú mi peniaze, veď čakám na psa.“

Vyhľadal Samko Chromý, 4. ročník

Maťko píše Vojtovi ďakovný list. V liste je napísané: „Milý Vojto, ďakujem Ti za poškanie hračky.“

Zreprodukovala Eliška Punová, 4. ročník

Literárne dielka

Koník

Bol raz jeden kôň, ktorý sa volal Fuksa. Veľmi rád sa bláznil. Mal kamarátku, ktorá na ňom jazdila. Raz sa vybrali do lesa a išli doň veľmi hlboko. Stratili sa v ňom a stretli človeka. Človek sa ich pýta: „Čo tu robíte?“. Povedali: „Stratili sme sa.“ Tak ich ten človek vypravdil domov cez čarovný les. A ako ten les vyzeral? To si už každý musí v hlávke vyčariť.

Matka Hudáková, 2. ročník

Kamarátka

Moja milá kamarátka,
má rada zvieratká,
vždy sa rada usmieva,
po kamarátstve túžieva.
Je to milá Zuzička,
o ktorej je básnička.
Je veľmi veselá,
ku každému aj smelá.
Je ako šťastná žabka,
ulovila by aj skokana Lacka.

Eliška Punová, 4. ročník

Jeseň

Boli raz dvaja kamaráti.
Bola to líška a ježko.
Čakali, kým sa jeseň vráti.
Aby sa mohli hrať friško.

Ela Gajdošíková, 2. ročník

DUB

Dubový les

Bol raz jeden Dubový les. V tom lese žilo veľa zvierat – Macko Uško, srnka Kvetka, diviak Lacko a líška Eliška. Raz si Uško s Kvetkou spravili obchod. Mali tam veľa zeleniny, ovocia, bobuliek a gaštanov. Raz keď ráno prišli do obchodu, nič tam nebolo. Tak išli za ostatnými zvieratkami. Líška Eliška o tom nič nevedela, ani diviak. Ale zrazu započuli zvuk padajúcich gaštanov! Išlo to od veľkého dubu. V dube bola diera. Keď sa vysoký Uško pozrel do diery bola tam VEVERIČKA. Predstavila sa ako Klárka. Povedala: „Ako malej mi zdochla mamička. Prepáčte, nevedela som, že je to vaše.“ Zvieratká ju prijali. Odvtedy už v Dubovom lese nikdy nechýbala veвериčka Klárka.

Eliška Punová, 4. ročník

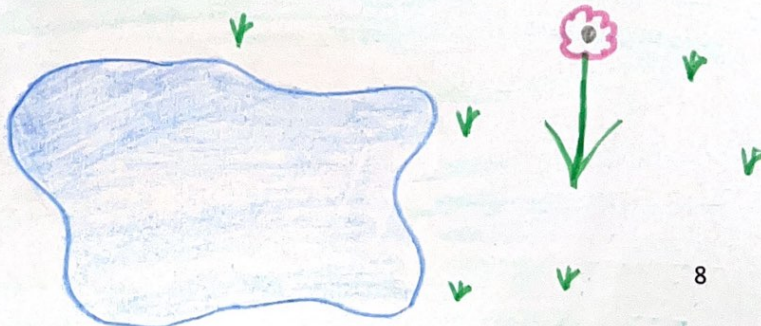
Eliška

Bola raz jedna Eliška,
prefikaná ako líška.
Bola veľmi chytrá,
a vždy bystrá.

Poteší aj teba,
pomôže, čo je treba.
Rada chodí do lesa,
ale neznáša psa.

Je to pekná Eliška,
o ktorej je básnička.
A tak často vravieva,
moje meno vyznieva.

Eliška Punová, 4. ročník

Jessica

Bolo raz jedno dievča menom Jessica. Nedávno sa presťahovali. Jessica sa moc netešila do školy. Veľmi ju tam nemali radi, lebo bola nová. Najviac ju nemali radi dve štvrtáčky Nina a Zuzana. Stále jej robili zle. Jessice sa stále vyhrážali, že keď to povie učiteľkám, bude im nosiť desiatu. Potom sa Jessica vracala zo školy a chýbalo jej veľa vecí. V pondelok jej chýbala fľaša a v utorok jej chýbali dosky. Po čase si Jessica v škole našla kamarátku. Volala sa Anička. Bola v tej istej triede ako Jessica, v 5. ročníku. Mala 10 rokov bola veľmi šikovná a pekná. Jessica sa jej s týmto problémom zverila. Anička bola prekvapená, ale vedela, že ju nemajú moc radi. Anička išla s Jessicou do riaditeľne. Tam to všetko vyriešili. Potom už Jessicu mali radi. A toto je Jessicin príbeh. Nebojte sa povedať niekomu, že Vám niekto robí zle.

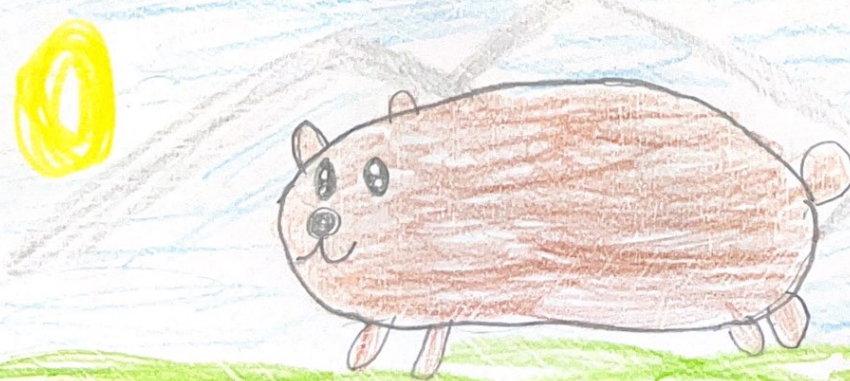
Eliška Punová, 4. ročník

Rudko

Kde bolo, tam nebolo, žil raz jeden malý škrečok Rudko. Mal krásnu rodinu. Mal dve deti, ale mali veľmi málo vody. Ostatné zvieratá mali vody, koľko si želali. Lebo Rudko a jeho rodina boli veľmi malí, ostatné zvieratá boli od neho o dost väčšie. Rudko sa odvážil ísť von z domčeka nabráť si vodu. Pospevoval si, lebo bol šťastný. „Ja som ale šťastný škrečok nananananana! Ja som ale šťastný škrečok lalalalalala!“ Ešte som žiadne zviera nestretol! Ale zrazu Rudko začul vrčanie. Vrírrf a už ťa mám, zareval lišiak Samo a teraz ťa zašlapnem. Ale Rudko začul nejaký zvuk. „Hahahahaha.“ „Nieeee.“ „Buch.“ Ubehli už štyri hodiny a Rudko nikde. Jeho žena Eva si začala robiť starosti. Rudko sa začal preberať. Keď otvoril oči, objavil sa v jaskyni plnej čistej vody. Rozbehol sa k vode a nabral jej plné vedro. Rudko začal teraz rozmýšľať ako sa dostane domov. Ako rozmýšľal nečakane ho schmatol veľký vták a odniesol ho domov k rodine. Rudko zosadol a poďakoval vtákovi. Spokojný sa vrátil domov a jeho rodina sa k nemu rozbehla a poriadne ho objala, až ho skoro pripučili. A odvtedy ho všetci začali rešpektovať kvôli tomu, čo si zažil. A tak sa končí Rudkov príbeh.

Zuzka Gombošová, 4. ročník

Horúce Vianoce

Ako to letí. Bol rok 1933. Tento príbeh sa rozpráva z generácie na generáciu. Moja praprababka na Štedrý deň pomáhala mamičke so šalátom. Otecko robil s bratom vianočný stromček. Mamička povedala: „Dajte na stromček gule a my ideme dorobiť kapra. Anička ty mi pôjdeš pomôcť, potom si navešiate sviečky.“ Keď všetko urobili a navešali sviečky, išli jesť štedrovečernú večeru. Celý stôl pokrývali rôzne druhy jedla. Keď zjedli štedrú večeru, pobrali sa k stromčeku. Zrazu sa na ulici začali zbíhať ľudia. Hneď si na seba navliekli bundu a bežali na ulicu. Pýtali sa, čo sa stalo. Dozvedeli sa, že u susedov horí. Sviečky spadli zo stromu na koberec a zapálili ho.

Počuli kopytá koňov, ktoré ťahali koč s hasičmi, dupotať po zemi. Veľmi rýchlo vybehli a išli do akcie. O chvíľu už boli všetci z horiaceho domu vonku. Po chvíli, keď už požiar ustával, tak pán a pani Punovci boli veľmi smutní. Aničke, ich susede, to bolo ľúto, tak požiadala rodičov, aby ich pozvali k nim domov a spoločne oslávia Vianoce. Anička sa s bratom rozhodla, že sa o darčeky podelia aj s Jankom a Zuzkou, deťmi Punových. Pre Aničku to bol ten najkrajší darček na svete, aký mohla dostať, že sa mohla podeliť o darčeky, ktoré dostala, s inými deťmi.

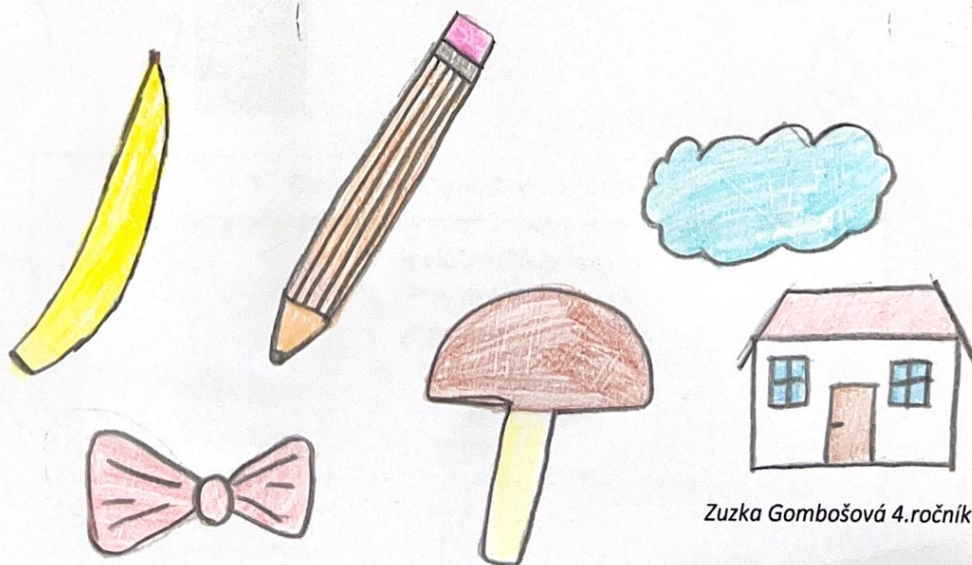

Eliška Punová, 4. ročník

Osemsmerovka

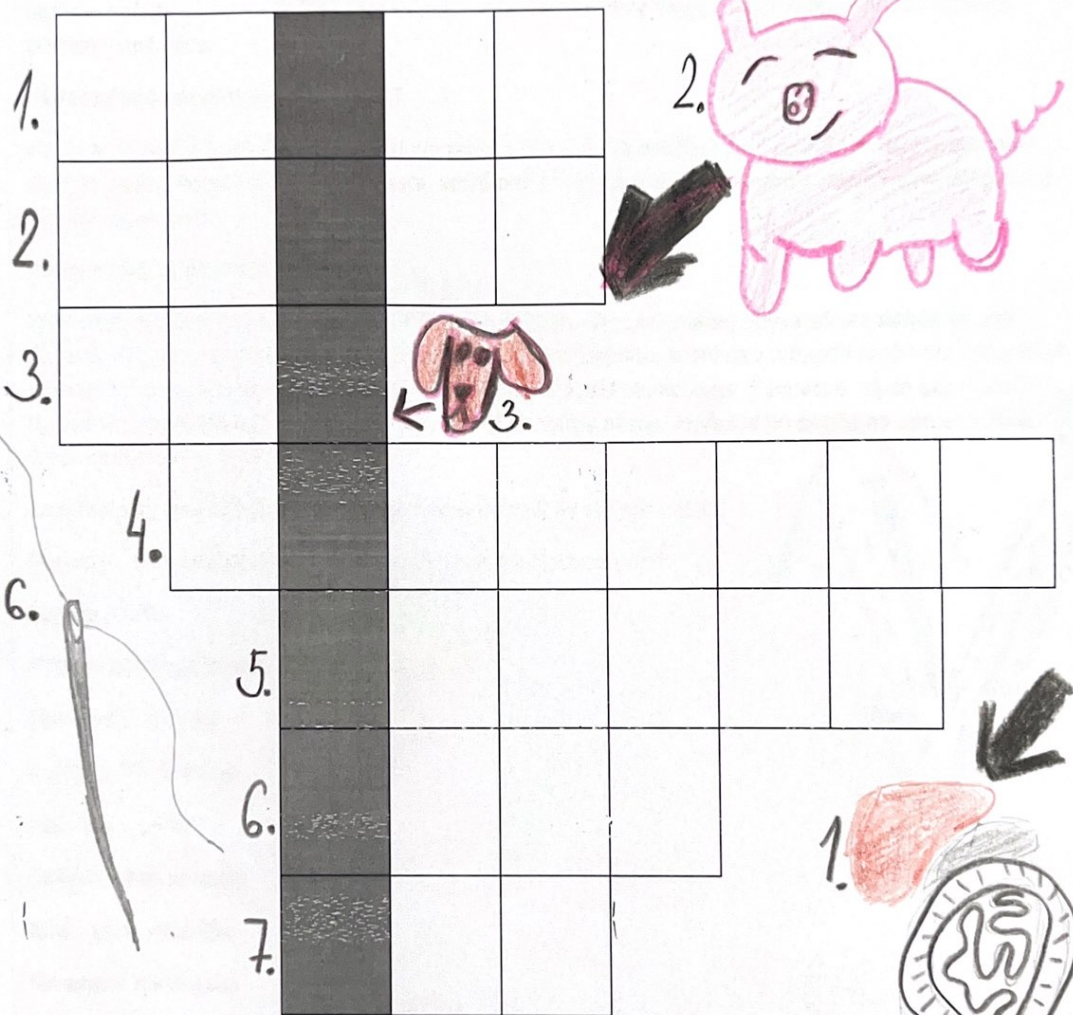
B	A	R	B	I	E	Š	K	K	T	O	D	C
B	A	N	Á	N	R	A	U	D	O	M	L	E
M	A	Š	Ľ	A	R	Š	R	U	K	Í	H	R
É	M	U	J	M	A	O	A	M	Š	A	U	U
H	U	B	A	A	K	K	O	K	U	P	E	Z
L	A	M	A	Č	S	L	A	T	K	B	Á	K
M	M	D	O	K	N	V	O	E	L	A	J	A
P	R	S	P	A	H	A	D	N	U	R	E	J
E	E	A	P	R	R	Í	S	L	B	A	M	S
O	V	S	K	C	I	R	K	U	S	N	Y	E
S	O	V	A	IE	B	R	U	M	K	O	Š	L

BANÁN, MAČKA, LAMA, CERUZKA, AUTO, ŠAŠO, CIRKUS, BARAN, DOM, KURA,
PES, SOVA, LES, VLK, BRUMKO, MAŠĽA, KLUB, HUBA, HRÍB, BARBIE, MRAK,
LÍŠKA, MYŠ

Zuzka Gombošová 4.ročník

Tajnička

1. Orgán tráviacej sústavy, zásobáreň krvi
2. Hospodársky užitočné zviera, chová sa na mäsové výrobky
3. Spoločenské zviera
4. Prvý deň v týždni
5. Piaty deň v týždni
6. Nástroj na šitie
7. Mužský potomok

Tvoríme školský _____.

Online stretnutie s jazykovedcom

Dňa 14.11. poobede sme mali online stretnutie s jazykovedcom Patrikom Jakubekom. Vysvetlil nám význam našich mien. Rozprával nám o vzniku názvu našej obce Selec, našich mien a prečo nemáme pomenované ulice.

Aký je pôvod názvu našej obce Selec?

Názov Vašej obce **Selec** pochádza zo slova **sedlo** a Slovania to používali ako **selo**, čo kedysi znamenalo dedina, osada. Pomenúvali sa tak miesta, ktoré boli obklopené lesami, lúkami a siahodlhými poľami, čo na Vašu obec platí.

Prečo nemáme pomenované ulice?

Vaša obec nemusí mať pomenované ulice, pretože Vaša obec má menej obyvateľov a tiahne sa popri potoku. Väčšinou sa ulice pomenúvajú podľa kľúčového objektu, ktorý sa v blízkosti nachádza. Napríklad ulica pri kostole by mohla byť Kostolná ulica alebo ulica pri Pálenici napr. Páleničná. Ak sa ulica buduje na mieste, napríklad v časti chotára, ktorý má už chotárny názov, môžeme ho použiť na pomenovanie vzniknutej obytnej časti (ulice).

Zaujímalo by nás, aký je pôvod našich mien. Vyrožili by ste nám ich?

Samozrejme, podľa Vášho menoslovu Vám priblížim pôvod mien.

Zuzana – ľalia

Eliška – Bohu zasvätená

Ela – svetlo a nádej

Samko – Meno Božie

Markéta – perla

Daniel – Boh je sudca

Kira – pani, vládkyňa

Simona – načúvajúci

Amália – pracovitá

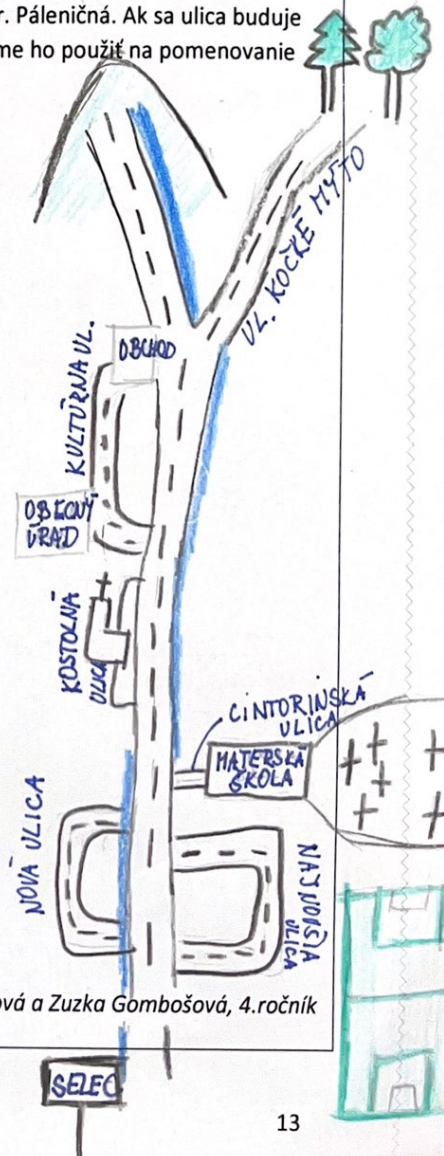
Lea – existujú dva výklady

1. biblický výklad li-a = antilopa
2. grécke leukóthe = biela bohynia

Matka – bojovná

Laura – laurenčia – vavrín

Ema – veľká, silná

Eliška Punová a Zuzka Gombošová, 4. ročník

Bývam v podhorskej dedine Leba. Chodíme
tu do . Tešíme sa, keď sa môžeme
hrať so svojimi . Chodíme sa
prechádzať do hôr. V dedine sa nachádza
obecný úrad, , ihrisko. Máme tu aj
folklórny súbor. Máme dobrého pána
starostu. V horách žijú lišky, a
jeleň. Veľa ľudí má na dvoch . Bývať
sa nám tu krásne.

Lejka Koprivňanská, 2. ročník